

**Crònica de l'activitat
parlamentària
relacionada amb la
política juvenil a les
Illes Balears**

CARLOS ROTGER ROCA

Carlos Rotger Roca

Maó, 1998. És graduat en Ciències Polítiques i de l'Administració per la Universitat de Girona i Màster en Dret Parlamentari, Eleccions i Estudis Legislatius per la Universitat Complutense de Madrid. Columnista al Diari de Menorca i altres portals web. Vinculat al teixit associatiu formant part de la direcció de diverses associacions juvenils i locals. És autor del llibre *La irrupción política de Teruel Existe* (2022).

Resum

Transcorreguts quasi quaranta anys de l'aprovació de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears amb la consegüent instauració del Parlament autonòmic i de la designació de l'any 2022 com a Any Europeu de la Joventut, resulta d'un extraordinari interès realitzar una comparació quantitativa de les iniciatives parlamentàries relacionades amb la política juvenil al Parlament de les Illes Balears per tal de valorar-ne el pes dins de l'activitat legislativa i de control dels nostres representants a cada legislatura. Per això, es prestarà especial atenció a la descripció d'aquests instruments de treball dels diputats i diputades per realitzar posteriorment l'anàlisi de les dades extretes.

Paraules clau: Iniciativa parlamentària / Joventut / Legislatura

Resumen

Transcurridos casi cuarenta años de la aprobación del Estatuto de Autonomía de las Illes Balears con la consiguiente instauración de Parlamento autonómico y de la designación del año 2022 como Año Europeo de la Juventud, resulta de un extraordinario interés realizar una comparación cuantitativa de las iniciativas parlamentarias relacionadas con la política juvenil en nuestra cámara autonómica para valorar su peso dentro de la actividad legislativa y de control de nuestros representantes en cada legislatura. Para ello, se prestará especial atención a la descripción de estos instrumentos de trabajo de los diputados y diputadas para realizar posteriormente el análisis de los datos extraídos.

Palabras clave: Iniciativa parlamentaria / Juventud / Legislatura

1. Introducció a l'estudi: metodologia i objectius

Amb el present article s'aborda l'anàlisi de les iniciatives parlamentàries relacionades amb la política juvenil al Parlament de les Illes Balears des de la tercera legislatura fins a l'actual, la desena¹. Per això, es proposa realitzar un estudi quantitatiu per tal de reflexionar sobre el pes de l'àmbit relacionat amb la política de joventut dins de l'activitat parlamentària (principalment de l'activitat relacionada amb les funcions legislativa i de control i impuls al Govern) dels nostres representants de la cambra autonòmica, comparant les legislatures entre elles, i així esbrinar la relació existent entre el contingut de les iniciatives registrades al Parlament balear i la política juvenil, a fi de poder reflexionar sobre la seva evolució i tendència.

Així mateix, per desenvolupar una investigació que pretén ser rigorosa, és necessari realitzar prèviament una lectura científica adequada per poder fer un treball que pugui ser incorporat al debat social i acadèmic. Per això, les fonts d'informació per les quals s'ha recopilat la informació són la Constitució espanyola, l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears i el Reglament del Parlament de les Illes Balears, així com la doctrina científica al respecte per tal d'incorporar a la nostra investigació el que ja s'ha escrit sobre l'objecte d'aquest article.

1 El motiu pel qual es fa l'estudi a partir de la tercera legislatura és que el portal web del Parlament de les Illes Balears tan sols ofereix dades a partir de la tercera legislatura, i no pas de la primera ni de la segona.

Per dur a terme aquesta crònica s'han recopilat del portal de transparència del Parlament de les Illes Balears totes les iniciatives parlamentàries relacionades amb els termes *jove* (que inclou, a més, *jovent* i *joventut*), *juvenil*, *adolescent* i *adolescència*, tots els quals són sinònims d'acord amb el diccionari de l'Institut d'Estudis Catalans. Per això, s'han extret 2.810 iniciatives relacionades amb aquests àmbits per tal de desenvolupar aquesta crònica.

2. La competència de la política juvenil

Per esbrinar a quina administració correspon la competència de la joventut, cal fer una ullada a la Constitució espanyola, que en els articles 148 i 149 desglossa les competències que assumeixen i/o que poden assumir l'Estat i les comunitats autònomes, respectivament. Doncs bé, ni l'article 148 ni el 149 de la Constitució espanyola fan cap mena de menció a les polítiques juvenils. Tot i això, l'article 149.3 estableix que «Les matèries no atribuïdes expressament a l'Estat per aquesta Constitució podran correspondre a les Comunitats Autònomes en virtut dels Estatuts respectius», tenint en compte que «la competència sobre les matèries que no s'hagin assumit pels estatuts d'autonomia correspondrà a l'Estat». Doncs si ens fixam en l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears, trobam com l'article 30.13 considera la política juvenil com una competència exclusiva de la Comunitat Autònoma: «Joventut: Disseny i

aplicació de polítiques, plans i programes destinats a la joventut»².

Tot i així, l'Estatut mateix transfeix aquesta competència als consells insulars, tal com es desprèn de l'article 70.16, sota el títol de «Competències pròpies dels consells insulars»: «Joventut. Disseny i aplicació de polítiques, plans i programes destinats a la joventut». Així, amb la Llei 21/2006, de 15 de desembre, d'atribució de competències als consells de Menorca i d'Eivissa i Formentera en matèria de joventut i lleure, s'efectua aquesta transferència qualificada de «competència pròpia» dels consells insulars. El de Mallorca haurà d'esperar alguns anys més per assumir-la, fins a l'aprovació del Decret 26/2018, de 3 d'agost, de traspàs al Consell de Mallorca de les funcions i serveis inherents a les competències pròpies d'aquesta institució insular que exerceix l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears en matèria de joventut. Tot i l'atribució d'aquesta competència als consells insulars, diversos autors assenyalen que són els ajuntaments les institucions encarregades de la implantació d'aquesta matèria com a òrgan més

proper als ciutadans i, per tant, als joves (Gentile, 2015).

3. El Parlament de les Illes Balears com a complex orgànic

El Parlament de les Illes Balears és la cambra autonòmica de la nostra comunitat autònoma que, a més d'exercir la representació del poble de les Illes Balears, té encomanades les funcions de la potestat legislativa, l'aprovació dels pressuposts de la Comunitat Autònoma i el control de l'acció de govern, a més de totes les competències que li atribueixen l'Estatut, les lleis de l'Estat i les del mateix Parlament (article 40 de l'Estatut). Observam, doncs, una redacció similar de les funcions que atribueix la Constitució espanyola a les Corts Generals³. És a dir, els constituents varen optar per les característiques típiques de qualsevol parlament per al balear. No és fútil que la primera de les funcions que ha conferit l'Estatut a la cambra balear sigui la funció legislativa: es tracta de la funció arquetípica dels parlaments per la qual s'aproven les lleis, la qual és essencial, ja que és la que identifica, sens dubte, qualsevol parlament.

Així doncs, els cinquanta-nou diputats i diputades que representen el poble de les Illes Balears tenen la responsabilitat de fer les lleis, aprovar els pressuposts i fiscalitzar el Govern durant la legislatura en qüestió. I per dur a terme totes aquestes tasques, disposen al seu abast de tota una sèrie d'instruments:

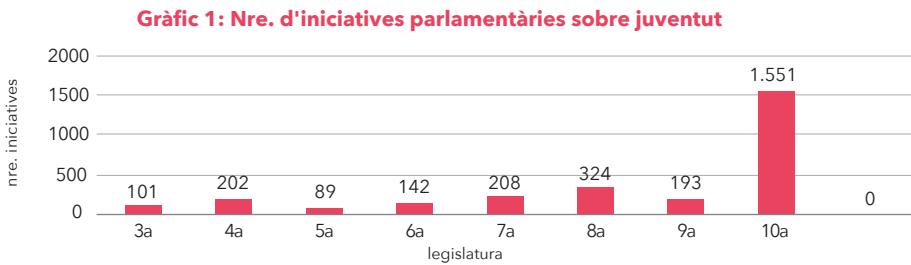
2 Comas Arnau remarca que no tots els estatuts d'autonomia fan referència a la joventut en el seu articulat relatiu a les competències de la comunitat: quatre (Astúries, les Canàries, Galícia i La Rioja) i les ciutats autònomes de Ceuta i Melilla no mencionen les competències en la matèria. Per altra banda n'hi ha tres (Aragó, Extremadura i Múrcia) que fan referència a l'articulat mateix de la Constitució, mentre que d'altres citen les competències però amb diferents termes, com *política juvenil* (Cantàbria, Navarra i el País Basc) o *joventut* (Castella i Lleó, la Comunitat Valenciana i les Illes Balears). Per la seva part, Castella-la Manxa fa referència a *joves* i altres afegeixen al terme *joventut* cognoms com *serveis* (Andalusia) i *promoció integral* (Comunitat de Madrid). Catalunya constitueix un cas especial perquè defineix en extensitat en què consisteixen aquestes polítiques de joventut.

3 L'article 66.2 estableix que «Les Corts Generals exerceixen la potestat legislativa de l'Estat, n'aproven els Pressuposts, controlen l'acció del Govern i tenen les altres competències que els atribueixi la Constitució».

- Per a la funció legislativa: projectes i proposicions de llei.
- Per a la funció de control: interpellacions, preguntes, proposicions no de llei, sol·licituds de compareixença i de recaptació de documentació i informació.

Abans de desgranar les iniciatives parlamentàries relacionades amb la política de joventut mitjançant

aquests instruments de què disposen els diputats i diputades al Parlament balear, cal observar el total d'iniciatives parlamentàries relacionades amb la política juvenil des de la tercera legislatura fins a l'actual per analitzar-ne l'evolució i obtenir així una visió genèrica que ens permetrà una lectura més entenedora de les dades que precedeixen:

Observam una tendència a l'alça amb el pas de les legislatures, que era més o menys estable fins a la irrupció de l'actual desena legislatura, en què és palpable un notable increment del nombre d'iniciatives relacionades amb la joventut. Observam que quan el Govern balear governa amb majoria absoluta (quarta, sisena i vuitena legislatures) es produeix un increment del nombre d'iniciatives relacionades amb la joventut respecte a l'anterior legislatura: en la quarta legislatura s'experimenta un augment del 100 % del nombre d'iniciatives respecte a la tercera, i en les sisena i vuitena s'experimenta un augment del 50 % respecte a les legislatures que precedeixen. L'actual legislatura, la més pluralista de totes, ja que fins a nou partits han obtingut representació parlamentària, és la que sens dubte lidera el nombre d'iniciati-

ves parlamentàries sobre temàtica juvenil: fins a 1.551.

Arran d'aquestes dades, també és interessant observar com durant la vuitena legislatura s'ha produït un increment considerable d'iniciatives parlamentàries relacionades amb la política juvenil respecte a les anteriors. I és que aquesta legislatura coincideix amb els quatre anys de major taxa d'atur juvenil de les Illes Balears (fins al 60%), fet que demostra un interès considerable en la joventut i els seus problemes a la nostra cambra autonòmica durant aquest període.

Així doncs, desgranant les iniciatives parlamentàries sobre política juvenil segons les modalitats de què disposen els nostres representants al Parlament de les Illes Balears, obtenim els següents resultats, que ens permetran fer unes conclusions finals:

3.1. La funció legislativa

La funció legislativa és la que dona lloc al primer esglaó jeràrquic del dret positiu immediatament per davall de la Constitució espanyola. Al Parlament balear, les lleis neixen a partir de la iniciativa del Govern o dels grups parlamentaris, d'un conjunt de diputats i diputades, dels consells insulars o de l'Ajuntament de Palma. En el primer cas, la proposta s'anomena projecte de llei, mentre que per als segons, proposició de llei.

Les dades extretes dels projectes i proposicions de llei relacionats amb la joventut ens permeten observar una tendència desigual per legislatures: mentre que n'hi ha algunes que destaquen per la presentació de textos que poden donar lloc a lleis sobre política juvenil, observem com també hi ha legislatures que es caracteritzen per l'absència d'aquests. En total, s'han presentat fins a 5 projectes de llei i 1 proposició de llei: en la cinquena legislatura es va presentar la (única) Proposició de llei integral de joventut, mentre que en la sisena es van presentar el Projecte de llei integral de la joventut i el Projecte de llei integral de l'atenció i dels drets de la infància i l'adolescència de les Illes Balears; en la novena es va presentar el Projecte de llei de l'atenció i els drets de la infància i l'adolescència de les Illes Balears, i en la desena el Projecte de llei de polítiques de joventut de les Illes Balears i el Projecte de llei del lleure educatiu per a infants i joves de les Illes Balears.

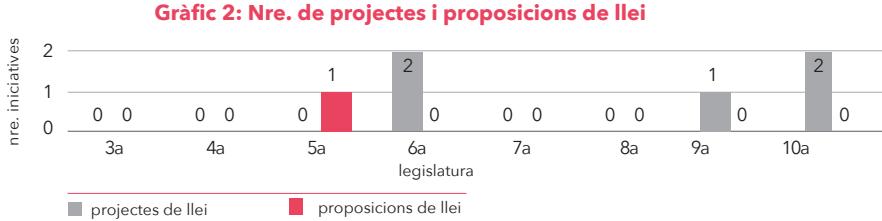
Però el fet que es presentin no comporta necessàriament que s'aprovin. Prova d'això és que l'única

proposició de llei que s'ha presentat sobre joventut (la Proposició de llei integral de joventut) va ser rebutjada pel Ple un cop realitzat el debat per a la seva consideració. Diferent recorregut han experimentat els projectes de llei, els tres primers dels quals han estat aprovats i, recentment, el projecte de llei de polítiques de joventut de les Illes Balears. Mentrestant, el Projecte de llei de lleure educatiu per a infants i joves de les Illes Balears, presentat durant l'actual desena legislatura, encara està en tramitació a dia d'avui (la iniciativa va ser registrada el 26 de maig del 2022 i ha rebut fins a 166 esmenes a l'articulat. La Comissió d'Assumptes Socials, Drets Humans i Esports, que és la responsable del seu estudi, està en procés de designació dels ponents perquè aquests estudiïn i proposin un informe sobre el text del projecte de llei presentat).

Per la seva part, la tramitació del Projecte de llei de polítiques de joventut de les Illes Balears no ha tingut un camí curt. Tramesa la iniciativa per part del Govern al Parlament el 10 de desembre del 2021, ha necessitat gairebé deu mesos per ser aprovada i publicada en el *Butlletí Oficial de l'Estat*. El mes de febrer, els grups parlamentaris varen presentar les esmenes a l'articulat (des de les 30 esmenes d'un grup parlamentari fins a les 128 d'un altre grup) i les esmenes a la totalitat (presentada per un únic grup parlamentari). Un cop aprovades i/o rebutjades cada una de les esmenes, el 28 de juny el Parlament va aprovar, en sessió plenària, la Llei de polítiques de joventut de les Illes Balears.

Així, amb el següent gràfic, observem l'evolució al llarg de les legislatures de les presentacions de

projectes i proposicions de Llei relacionats amb la joventut al Parlament balear:

De fet, des de la tercera fins a l'actual legislatura s'han presentat 329 projectes de Llei i 251 proposicions de Llei. Per tant, la política juvenil ha estat la protagonista de l'1,5 % dels projectes de Llei i del 0,40 % de les proposicions de Llei.

3.2. La funció de control

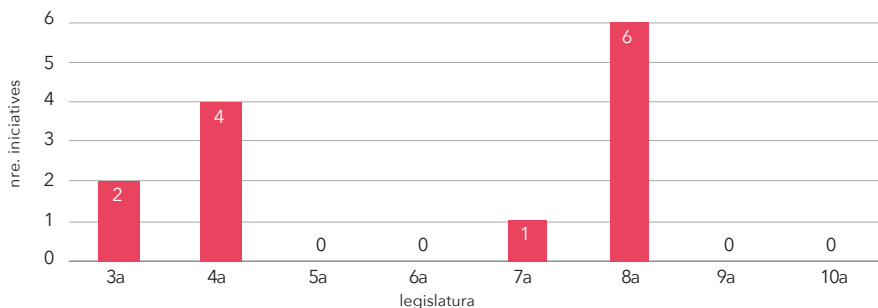
El control parlamentari no només es limita a la fiscalització del Govern. Santaolalla (2013) va més enllà i defineix aquesta funció com «l'activitat que un subjecte (el controlant) exerceix sobre un altre (controlat) per a la tutela de certs valors que el primer té el deure de protegir». Aquests valors són la Constitució espanyola, l'Estatut d'autonomia i el programa polític del Govern, entre altres postulats. El control parlamentari es pot exercir de diverses maneres: mitjançant les interpel·lacions, les mocions, les preguntes (amb sol·licitud de resposta en format escrit o oral), les proposicions no de Llei, les sol·licituds de compareixença, de mediació o de documentació i informació o a través del debat sobre l'acció política i de govern, entre altres modalitats.

Nosaltres en centrarem en les principals funcions (interpel·lacions, preguntes, proposicions no de Llei, sol·licituds de documentació i les de compareixença). Així, si agrupam el nombre d'iniciatives presentades que de forma específica estan relacionades amb la política juvenil per a cada un d'aquests instruments de control a l'executiu per legislatures obtenim els resultats següents:

3.2.1. Les interpel·lacions

Les interpel·lacions són preguntes dirigides al Govern sobre matèries de caràcter general, de l'àmbit d'alguna conselleria o de particular relleu polític, i poden comprendre qüestions més àmplies i genèriques que les preguntes ordinàries (que solen ser sobre fets concrets i precisos). Les interpel·lacions, que van acompanyades d'un debat davant el Ple, poden donar lloc a una moció, en què la cambra manifesta la seva posició al respecte. Ara bé, la inclusió de les interpel·lacions dins de l'agenda parlamentària correspon a la Mesa del Parlament, que segons l'article 167.2 del Reglament té la facultat de qualificar l'escrit de la interpel·lació

Gràfic 3: Nre. interpel·lacions

i admetre'l o no a tràmit, fet que pot provocar enfrontaments entre aquest òrgan i el grup parlamentari que la presenta, ja que la Mesa pot decidir si l'escrit inclou els requisits necessaris per poder ser admès. Assenyala Santaolalla (2013) que els debats de les interpel·lacions tenen més repercussió que les preguntes ordinàries, fet que pot donar lloc a un ús titllat d'excessiu per part dels grups parlamentaris per tal de guanyar aquesta repercussió mediàtica.

Tot i això, les interpel·lacions referides a qüestions relacionades amb la política juvenil no han estat gaire utilitzades i observem grans diferències per legislatures: mentre que hi ha legislatures (tercera, quarta, setena i vuitena) en les quals s'ha fet ús d'aquest instrument de control, observem com a la resta (cinquena, sisena, novena i desena) no se n'ha fet cap.

Respecte al contingut d'aquestes interpel·lacions, observem com la majoria han estat relacionades amb la joventut en termes generals⁴ (6), mentre que

les altres han estat més específiques sobre temes concrets relacionats amb els joves: les mancances en l'organització dels campionats d'Espanya de la Joventut a Mallorca i dels campionats de les Balears d'Esport per a l'Edat Escolar i dels campionats d'Espanya de la Joventut; sobre els menors i joves en risc d'exclusió social; sobre la campanya de vacunació contra la meningitis meningocòccica entre la població infantil i juvenil; sobre els plans i programes de garantia juvenil de les Illes Balears i sobre la seva execució.

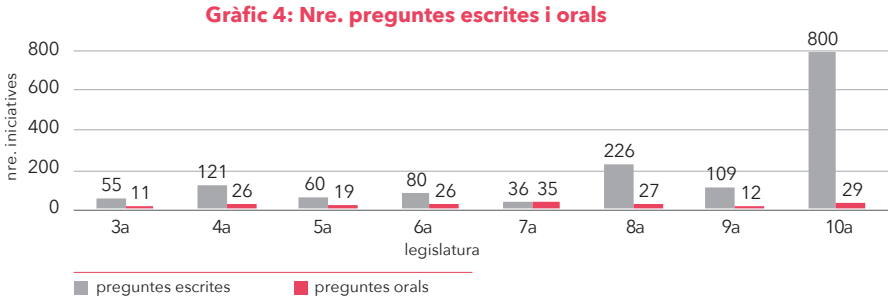
3.2.2. Les preguntes

Les preguntes parlamentàries són l'instrument que tenen els diputats i diputades per obtenir informació del Govern, tant en format escrit com oral, sobre qüestions concretes. En aquest cas, si els diputats volen que la resposta sigui en format escrit, el Govern disposa d'un termini (prorrogable) de vint dies a partir de l'endemà de la recepció per respondre la pregunta. En el cas que el diputat vulgui que la resposta sigui oral, tant davant la comissió com del Ple, aquesta es debatrà en la sessió corresponent. En el cas de

⁴ L'expressió «interpel·lació relativa a la política general de joventut» ha estat utilitzada fins a 6 vegades pels nostres diputats i diputades per debatre amb el Govern sobre joventut en termes generals.

les preguntes relacionades sobre la joventut, observam com ha estat l'instrument de control i informació més

utilitzat pels nostres representants en comparació dels altres instruments destinats a aquesta finalitat.

Les preguntes amb sol·licitud de resposta escrita han estat més utilitzades que les de resposta oral. Observam una tendència a l'alça en els dos formats, que s'ha anat establint en el cas de les preguntes amb resposta oral. Destaca, sobretot, la desena legislatura, que representa quasi la meitat del total de les preguntes realitzades sobre la matèria que ens ocupa. La raó per la qual la desena legislatura destaca exponencialment sobre la resta és la presentació de 666 preguntes amb sol·licitud de resposta escrita per part d'un mateix grup parlamentari sobre el desenvolupament d'uns tallers realitzats als centres educatius de les Illes Balears.

3.2.3. Les proposicions no de llei

Les cambres autonòmiques, a través dels seus diputats i diputades, a més d'aprovar lleis i controlar l'acció del govern, poden impulsar o orientar la direcció del Govern a través de les proposicions no de llei, vistes com a resolucions o acords de la cambra en

què manifesta la seva voluntat en una qüestió concreta.

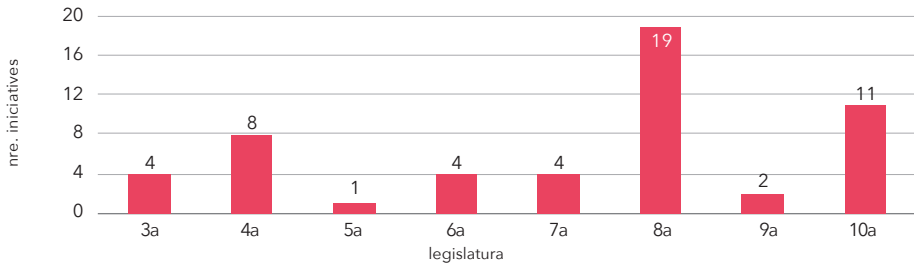
Observam en el següent gràfic una tendència heterogènia per legislatures quant a presentació de proposicions no de llei relacionades amb la temàtica juvenil. Entre la tercera i la setena legislatura, s'han presentat una mitjana de 4 proposicions no de llei per legislatura. A la vuitena, hi ha hagut un increment notable fins a arribar a les 19. En la següent legislatura s'han presentat tan sols 2 proposicions no de llei, mentre que en l'actual ja se superen les 10. D'aquest total, la majoria de les proposicions no de llei han estat aprovades, mentre que 17 han estat rebutjades, 4 s'han retirat durant la tramitació i 2 s'han tancat (tant per la inadmissió per part de la Mesa com pel final de la legislatura). Si filtram aquestes proposicions no de llei per matèries adreçades a la joventut, observam com una de cada quatre han estat relacionades amb els incentius destinats als joves per incrementar la seva ocupabilitat (13), el 15 % sobre l'activació o impuls de

comissions o altres temes relacionats amb assumptes interns del Parlament (8), l'11 % sobre temes relacionats amb la salut (suïcidis o obesitat, entre d'altres) i quasi el 10 % han versat sobre mesures per facilitar l'accés dels joves a l'habitatge (5). Prop del 8 % de les proposicions no de llei relacionades amb els joves han estat vinculades amb temes socials (4), mentre que un 4 % sobre associacions i l'altre 4 % sobre instal·lacions o espais juvenils. La resta (13) tracten temes diversos relacionats amb matèries més específiques i no relacionades entre elles.

De les cinquanta-tres proposicions no de llei relacionades amb la política juvenil, n'hi ha dues que criden l'atenció: una destinada a suprimir el Consell de la Joventut de les Illes Balears (rebutjada posteriorment pel Ple durant la vuitena legislatura) i una altra destinada a la creació del Consell Autonòmic de la Participació de la Infància i Adolescència de les Illes Balears, presentada i aprovada en la desena legislatura.

En el següent gràfic podem observar la (dispar) tendència en la presentació de proposicions no de llei relacionades amb la joventut:

Gràfic 5: Nre. proposicions no de llei

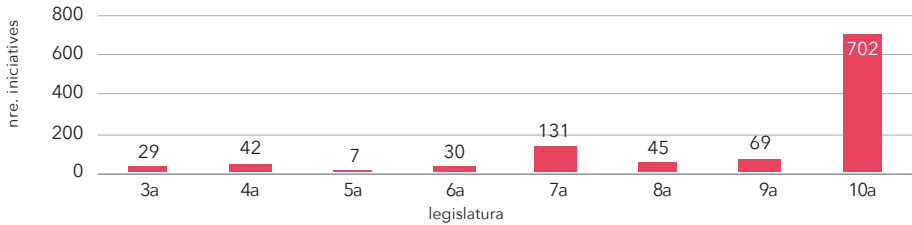
3.2.4. Les sol·licituds de documentació i informació

Els diputats i diputades del Parlament balear tenen reconeguda pel Reglament del Parlament la facultat de recaptar les dades, els informes o els documents que estiguin en poder de les administracions públiques per un «millor compliment de les funcions parlamentàries» dels nostres representants (és, per tant, un procediment d'informació similar a la figura de les preguntes mencionades anteriorment). D'acord amb Santaolalla (2013), es tracta d'una facultat

desconeguda en el dret parlamentari d'altres països que sí que té el nostre parlament.

En el següent gràfic observem una tendència desigual per legislatures en l'ús d'aquest dret dels diputats i diputades per recaptar dades: des de la mitjana de 40 sol·licituds d'informació i documentació relacionades amb la joventut i les seves derivades, passant per les úniques 7 de la cinquena legislatura, fins a arribar a les 69 de la novena legislatura i les 702 de l'actual legislatura. La raó per la qual en aquesta legislatura s'han sol·licitat tantes recaptacions d'informació i

Gràfic 6: Nre. sol·licituds documentació

documentació relacionades amb els joves recau en un grup parlamentari, que ha formulat 662 peticions sobre una mateixa qüestió per obtenir informació sobre el contingut d'uns tallers als diferents centres educatius de les illes⁵.

3.2.5. Les sol·licituds de compareixença

La darrera figura per controlar el Govern que analitzarem són les sol·licituds de compareixença a petició pròpia o quan ho sol·licita la comissió corresponent, una cinquena part dels diputats o els grups parlamentaris. Així, el Govern pot comparèixer en una sessió informativa per explicar els assumptes d'una conselleria en concret, en aquest cas, de la que exerceixi les competències en polítiques de joventut. Des de la tercera legislatura fins a la desena, hi ha hagut 11 compareixences perquè diferents membres de l'Administració autonòmica donin informació sobre qüestions relacionades amb la política juvenil.

Aquestes compareixences han estat sol·licitades en la quarta, cinquena, setena, vuitena i desena legislatura i destaca aquesta darrera amb fins a 7 sol·licituds.

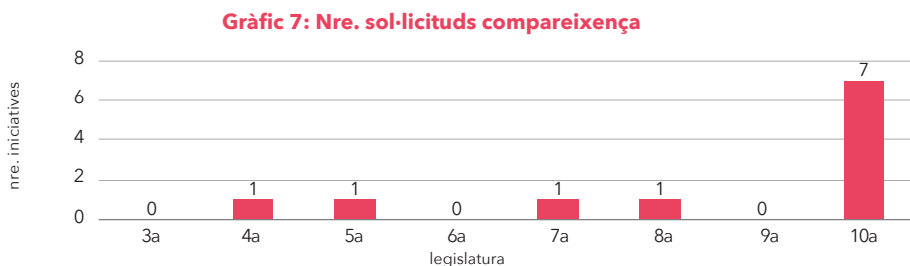
Concretament, s'ha sol·licitat la compareixença de la consellera de Presidència perquè informés sobre l'extinció de l'Institut Balear de Serveis a la Joventut (quarta legislatura); la de la consellera de Benestar Social, sobre la campanya d'estiu d'activitats infantils i juvenils de temps lliure (cinquena legislatura); la del conseller d'Esport i Joventut per informar sobre les línies d'actuació de la seva conselleria (setena legislatura) i la del conseller d'Educació, Cultura i Universitat perquè informés sobre les línies d'actuació en joventut (vuitena legislatura). Destaca la desena legislatura amb fins a set sol·licituds de compareixença: la de la directora general d'Infància, Joventut i Famílies per informar de la política general que ha desenvolupat la seva direcció general en relació amb la infància, així com la coordinació duta a terme amb altres institucions; la del director de l'Oficina Balear de la Infància i Adolescència en quatre ocasions; la d'un representant del Consell de la Joventut de les Illes Balears per retre comptes de les dades publicades en l'Observatori d'Emancipació Juvenil i,

⁵ El mateix grup parlamentari ha registrat tant preguntes amb sol·licitud de resposta escrita com sol·licituds de documentació i informació sobre uns tallers d'educació afectivosexual i de prevenció de l'explotació sexual infantil i adolescent, i va registrar tantes sol·licituds com tallers realitzats a cada centre educatiu.

finalment, la de la presidenta del Govern per informar sobre el macrobot de COVID-19 a Mallorca durant els viatges d'estudiants.

En el següent gràfic podem observar la tendència de les sol·licituds

de compareixença per informar sobre qüestions derivades de la política juvenil, marcada per legislatures en què s'han abstingut de sol·licitar aquestes compareixences, en contrast amb la desena:

4. Conclusions

El nombre d'iniciatives parlamentàries relacionades amb la política de joventut per legislatures ha estat més o menys estable fins a la irrupció de la desena legislatura. Una tendència estable i a l'alça amb el pas de les legislatures, ja que, si bé és cert que hi ha diferències entre les legislatures que comprenen entre la tercera i la novena, en termes generals podem afirmar un creixement en el nombre d'iniciatives legislatives i de control dels nostres representants. La que destaca, sens dubte, és la desena, que representa el 55 % del total de les iniciatives presentades sobre joventut, a causa de l'elevat nombre de preguntes amb sol·licitud de resposta escrita i de sol·licituds de documentació i informació sobre una mateixa matèria per part d'un grup parlamentari.

Amb tot, comprovam com la política de joventut no ha estat una matèria

que hagi generat gaire iniciatives parlamentàries. En aquesta línia, Benedicto Millán (2018) destaca que els joves i els seus problemes no han ocupat tradicionalment un lloc destacat en l'agenda pública del nostre país. Prova d'això és l'absència de la utilització d'alguns instruments de control al Govern i de la funció legislativa per part dels nostres representants sobre qüestions relacionades amb la política juvenil en algunes legislatures. En aquest sentit, la cinquena ha estat la legislatura menys productiva ⁶.

Observam com l'instrument més utilitzat per controlar el Govern en termes de política juvenil han estat les preguntes, i les sol·licitades amb resposta escrita han estat, lògicament, les més emprades. Així, el 59,6 % de les iniciatives parlamentàries relacio-

⁶ Si no tenim en compte la primera i segona legislatures, ja que el portal web del Parlament balear no disposa de les dades per realitzar una estadística com la que s'ha fet per a la resta de legislatures.

nades amb la política juvenil han estat preguntes, tant amb resposta escrita com oral. Seguidament, trobam les sol·licituds de documentació i informació per a un treball òptim de les funcions dels nostres representants, que representen el 37,6 % del total. Ja més lluny, trobam les proposicions no de llei en matèria de joventut (1,9 %), les interpel·lacions (0,5 %) i les sol·licituds de compareixença (0,4 %).

Tot i la transferència de les competències en matèria de política juvenil cap als consells insulars de Menorca, Eivissa i Formentera realitzada a la sisena legislatura i completada amb la cessió al Consell Insular de Mallorca cap a la novena legislatura, observam com hi ha hagut una tendència a l'alça en les iniciatives parlamentàries relacionades amb aquesta matèria amb el pas de les legislatures, tot i que la Comunitat Autònoma hagi perdut part de les competències i, per tant, bona part d'intervenció en aquesta matèria. Prova d'això és que, tot i la transferència de bona part de les competències de joventut als consells insulars de Menorca, Eivissa i Formentera efectuada durant la sisena legislatura, observam com en la següent legislatura es produeix un augment del 2 % en el nombre d'iniciatives relacionades amb la funció legislativa i de control al Govern. I aquest augment s'accentua en la vuitena legislatura, que passen a l'11 % del total, quan en la sisena legislatura eren del 5 %. Si bé és cert que durant la novena legislatura, que va completar la transferència d'aquesta competència amb el Consell Insular de Mallorca, el nombre d'iniciatives va baixar, la desena legislatura ha comportat un augment en el seu nombre. Per tant, podem evidenciar que la

transferència de les competències de joventut del Govern autònom cap a l'administració territorial immediatament inferior no ha comportat que el nombre d'iniciatives relacionades amb els joves hagi experimentat un declivi, sinó més aviat al contrari: una tendència positiva.

Referències bibliogràfiques

- BENEDICTO MILLÁN, J. (2018). Conèixer la joventut, visibilitzar els joves. *Anuari de la Joventut de les Illes Balears 2018*, 13-15.
- COMAS ARNAU, D. (2011). ¿Por qué son necesarias las políticas públicas de juventud?. *Revista de Estudios de Juventud*, 94, 11-28.
- GENTILE, A. ¿Por qué son necesarias las políticas públicas de juventud?. *Revista de Estudios de Juventud*, 94, 11-28.
- LLEI ORGÀNICA 1/2007, de 28 de febrer, de reforma de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears. BOE núm. 52 de 01/03/2007.
- PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS - Portada. Parlament de les Illes Balears: <http://www.parlamentib.es/>.
- REGLAMENT DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS.
- SANTAOLALLA LÓPEZ, F. (2013). *Derecho Parlamentario Español*. 3a edició. Editorial Dykinson. 2022.